

متن پرسش

عرض سلام و تحیت خدمت استاد گرانقدر: استاد در کتاب رزق خود بیان نموده اید که رزق به دنبال انسان است، خداوند مقدر فرموده و از انسان سلب نمی‌شود مگر اینکه به او برسد. برایم سوال است که در این صورت در مصادیق زیر چطور می‌توان چنین چیزی را توجیه کرد: ۱. فرض کنید شخصی چیزی را اختراع کرده است و یا ایده ای دارد که منجر به اختراع و کسب درآمد برای او می‌شود، در این صورت این شخص با قبول اینکه رزق او معین است، می‌تواند ایده و طرح خود را که به درد جامعه و مردم می‌خورد در اختیار دیگران و دیگر شرکت‌ها و افراد جامعه قرار دهد تا آن‌ها از آن استفاده کنند؟ در این صورت چطور می‌تواند از ایده‌ها و اختراع و یا محصولش کسب درآمد کند؟ لاقلاً در عرف جامعه چنین چیزی یعنی در اختیار قرار دادن اختراعات و ایده‌های تجاری و ... قابل قبول نیست. حدود و ثغور و چهارچوبی که شخص در این مصداق و سوال باید رعایت کند چیست تا هم به رزق معین اعتقاد راسخ داشته باشد و اضطراب آن را نداشته باشد و هم اینکه ملامت زده نشود. ۲. با قبول اینکه رزق انسان معین شده و به او خواهد رسید، آیا دیگر ۱. حق مالکیت معنوی و ۲. حق مالکیت علمی و حق نشر و چاپ کتب آموزشی و فرهنگی و علمی، جایگاهی دارد؟ ۳. آیا عزت هم مثل رزق و به همان «شدت»، به دست خداست؟ متشکرم خدا خیرتان دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. شاید همان اختراع، مسیر رزق آن شخص باشد. ولی اگر به نحوی مسیر رزق او از طریق دیگری فراهم است، نباید در نشر علم به بهانه‌ی حق مالکیت معنوی و یا حق نشر، بخل بورزیم. ۲. همین طور است که می‌فرمایید. زیرا قرآن می‌فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا» خداوند خودش مدافع آن‌هایی است که ایمان به خداوند دارند. موفق باشید